Косяки наших тіл потрапили знов
у цей каламутний час
рибина музики агонізує — бубни небес і
бас клітини майбутнього монстра,
цей ошалілий люд рев новонародженого ознаменує
подвійний очей салют
а поки що — тертя валют, пальт, авт
черепахи мозків сповзаються,
черепи — звалища правд
і з них мурують парламентський череп
і добувають тепло
членистоноге тіло у безміри погребло
простір в інформаційних вирах,
над кожним поселенням німб
павукоподібні структури,
кожна-сяйливий олімп ці істоти над нами є,
я відчуваю їх владу, Їх жовч
комашня наших душ в павутинні
— заткайся, помовч
слова існують окремо,
мови провадять війни імперії мов —
у тріщинах пережиття ейфорійне м'ясо мов,
себто ми: воїни апокаліпси
мотлох, цвіль, гнилизна, прілі пахощі, кліпси
на бруці розгублені погляди,
пальці на струнах арфічних
коханці, прибульці космічні, релігії, сходи у небо
ангели, цар неба, обличчя цареве веселе...